

22. декември

14. јануари, 1999

22 December

14. January, 1999

ДОФАТЛИВО REACHABLE(S)

(1) Постојано планирам (2) да воведам некаков ред (3) во мојот живот.(4) На пример, да ги одредам (5) моите приоритети и (6) да не трошам време/енергија (7) на мали нешта. (8) Ред во (9) моите односи со лубето - (10) мојот син, (11) мојата љубов, (12) мојата мајка, (13) моите пријатели, моите непријатели, (14) моите уметнички „ зависници“ (15) што ми се јавуваат во ситни саати (16) без некоја особена причина, (17) моите колеги, моите (18) е-майлери, моите студенти, (19) итн. (20) Ред и во здравјето..., (21) како непушчење (22) подолго од една недела, (23) за почеток/најмалку, (24) и можеби подвргнување на (25) одредени прегледи (26) одвреме-навреме, (27) да не зборувам за тоа (28) што се недостига во мојот (29) „устен инструментариум“... (30) Ред во мојата работа/кариера - (31) на пример, да седнам и (32) конечно да го средам (33) мојот именик. (34) Или мојата документација, (35) на пример - текстовите (36) што се мои и текстовите (37) за мојата работа во (38) уредни папки кои се (39) подредени, лесни за ракување (45) нацртани планови итн. (46) во пластични корици (47) и цврсти папки (48) кои не се (49) што се (54) основата на суетата (55) и иден товар (56) за син ми... (57) Фала му на Господа, (58) Се чини дека ова (65) се разви во (66) постојана навика. (67) Сигурен сум дека (68) ако (69) Редот - (77) не функционира (78) кај мене - (79) секогаш (80) ми пропаѓаат (81) добрите (82) преговорите без иднина. (89) Кога би можел (90) да бидам барем малку (91) повеќе паметен и (92) трајни... (98) Малите нешта секогаш (99) ми се испречуваат на патот. (100) Постојано сакам (101) живот... (105) Понекогаш мислам (106) дека мојот живот (107) се состои само од (108) мали

Like - getting my (5) priorities straight and (6) not waste time/energy (7) on small (8) my love, (12) my mother, (13) my friends, my enemies, (14) my art (15) on, (17) my colleagues, my (18) e-mailers, my students, (19) etc. (20) Order in my (21) first/at least, (24) and maybe running (25) some tests every (26) once in a while, finally put together (33) my mailing list. (34) Or my documentation, (35) for instance - texts (36) by me (37) everywhere... (44) Or photos, slides, floppies, (45) project drawings, etc. (46) in plastic sheets at stuff (53) which is the (54) backbone of vanity (55) and a future burden (56) on my son... (57) Thank his seems to (65) has developed into (66) a permanent habit. (67) I am sure that (68) if I ever have (69) never works (78) with me - (79) I always (80) end up loosing (81) the good intentions (82) and get carried (83) I could get a bit (91) more clever and (92) keep my mouth shut - (93) this way the (94) ideas I have (95) but they (102) keep on coming back. (103) The small things play (104) such a big role in my life... p.

Мал разговор, 1998.

Инсталација, 109 фотографии / една приказна,
12-ти октомври, 1998

Small Talk, 1998.

Installation, 109 photographs / one story,
October 12th, 1998

Проект: Повторната посета на Вероника

1995-7, проект за интерактивен WEBSITE и/или инсталација

Заднина:

Овој проект како појдовна точка користи некои легенди настанати во европската историја во периодот на иконоборството (730-843). Во тоа време иконите (само сликите) мистериозно исчезнуваа од дрвените плочи и исто така мистериозно повторно се појавуваа на некоја друга плоча на некое друго место во Византискиот свет. „Чудата“ се случуваа затоа што, без сомнение, иконоборците ги осудуваа и се обидуваа да ги уништят сите постоечки икони, но некој (Господ, очигледно) сакал да ги заштити... Оттуму и чудата... Да речеме, ликот на Христос исчезнува од иконата во некоја оаза на Синајската Гора и се појавува на некоја празна плоча во некој манастир во Света Гора. Се разбира, на голема радост на верниците.

Сценарио на проектот:

- Да претпоставиме дека едно угрожено семејство во Европа се будат, влегуваат во кујните да сварат кафе и, изненадени, гледаат дека на плочите за сечење (леб, сирење, колачи) најапсолутно „чудесен“ начин се појавиле слики со ликот на Исус Христос. Лубето одважи ги препознаваат сликите, но оние што без тешкотија ги препознаваат се лубето ангажирани околу уметноста - уметници, критичари, кустоси, историчари на уметноста, галеристи, колекционери итн. Што се случило?
- Во темнината на ноќта, без некои особени причини и, практично, на чудесен начин, сите ликови на Исус Христос од сите слики, мурали, икони, отпечатоци, итн. од сите цркви, музеи, колекции итн. ги напуштаат означените локации, исчезуваат од познатото окружие и повторно се појавуваат, се втиснуваат, на површините на сите площи за сечење во сите домаќинства во Европа. Медиумите веднаш ја нарекуваат оваа чудна појава „Повторната посета на Вероника“.

Логистика:

1. Со помошта на уметниците што сакаат да соработуваат се прават фотографии (6x6 см или негативи од 6x9 см.) од кујнските интериери на сите оние европски домаќинства од соодветните земји/градови што сакаат да соработуваат.

2. Се обезбедуваат стотици квалитетни колор репродукции на уметнички дела (слики, мурали, икони, отпечатоци итн.) кои на некој начин го претставуваат ликот на Исус.

3. Сите горе наведени визуелни информации се внесуваат во хард дискот на мокрен компјутер со помошта на сканер.

4. Со примена на компјутерска монтажа се обработуваат (со перспективно скратување, на пример) ликовите на Исус за да може на задоволителен визуелен начин да се сместат на плочите за сечење претходно добиени преку фотографиите од европските кујни.

5. а) Кога ќе се постигне горе наведената цел и кога визуелните компоненти се подгответи за виртуелното „чудо“ на компјутерската монтажа, на публиката - гледачите, другите уметници, итн. им се препушта последната фаза од процесот, а тоа е интерактивната комуникација со еcranот на компјутерот (од самото место) или користењето на можностите на Интернет-от, од други локации.

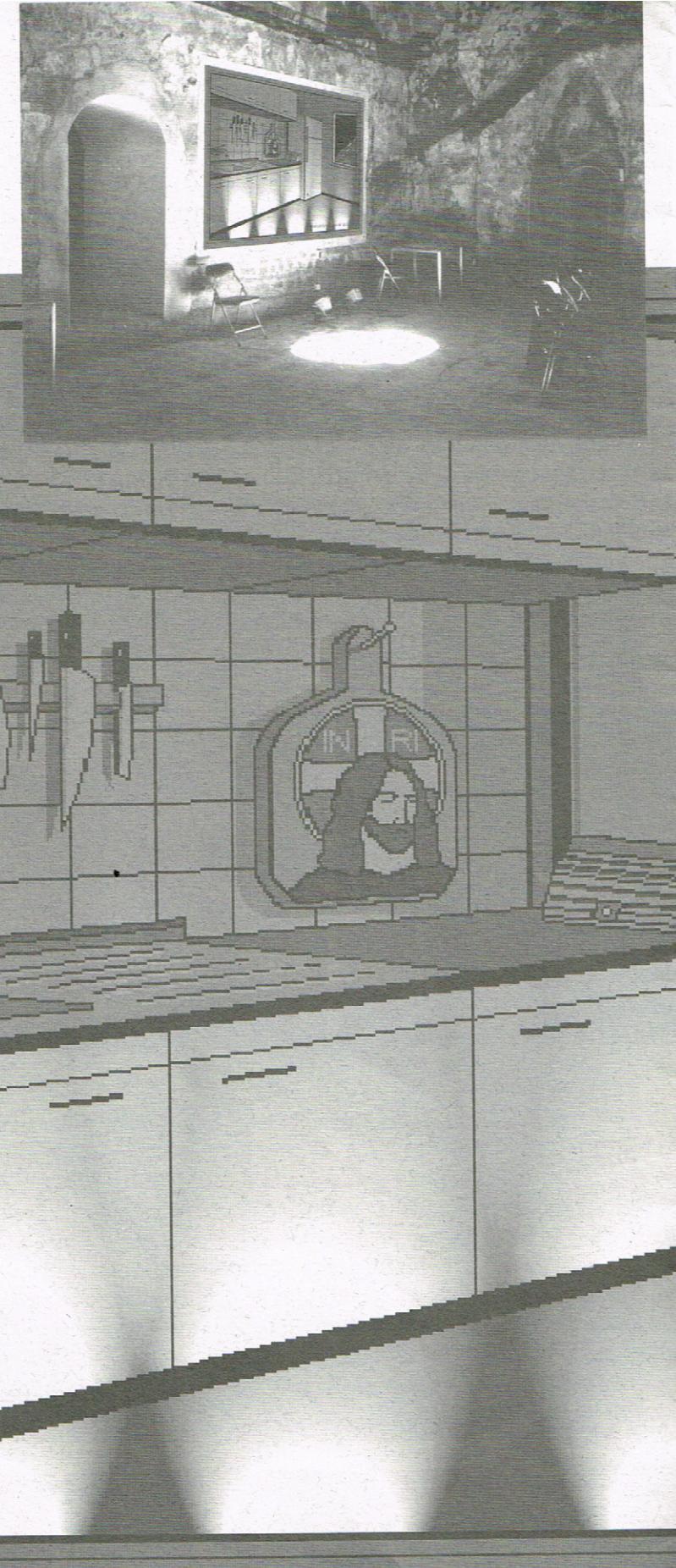
б) Кога така „создадените“ слики на компјутерскиот еcran ќе добијат „природен“ изглед, тие се снимаат и се меморираат.

6. Резултатот на компјутерски обработените слики може да се дистрибуира на еден или на сите наведени начини:

а) големоформатни колор фотографии - фото отпечатоци (со помошта на печатари).

б) сликите може да се покажат на екраните од меморијата на компјутерот без оглед на времето или локацијата (со помошта на Интернет).

7. **WEBSITE:** Врз основа на горе описаните процес се прави интерактивен WEBSITE - посетителите на овој WEBSITE може да праќаат (по електронска пошта) сканирани фотографии од нивните кујни (графички фајлови во JPEG или GIF формат). Со помошта на специјално изграден софтвер WEBSITE-от автоматски ја вградува сликата со ликот на Исус на плочите за сечење во дигиталните фотографии на кујните, по принципот на случаен избор од сликите од претходно подготвената база на податоци со ликовите на Исус Христос. Тогаш WEBSITE-от автоматски му праќа на посетителот обработена оригинална фотографија. Посетителот може да го користи резултатот како што сака. **Крај:** Електронската виртуелна стварност на компјутерот (Интернетот) е буквично изедначена со „виртуелната“ стварност на чудото од легендата.

ПОВТОРНАТА ПОСЕТА НА ВЕРОНИКА (2), 1999.

Ласерски отпечаток 220x360 см.

Инсталација: „Фронт за комуникација“, Пловдив, 1999

Внатре/надвор..., повторно внатре, 1999.

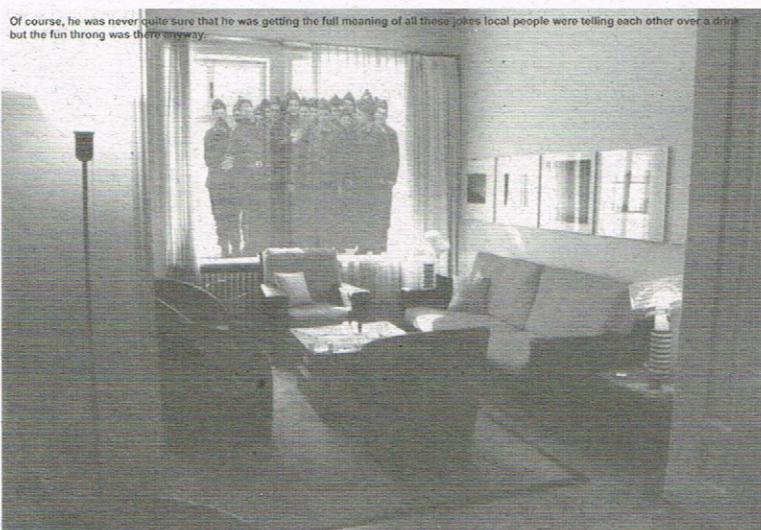

Циклус на дигитални творби, соодветни на личноста и местото, отпечатени на хартија, 14 ласерски отпечатоци 21x30 см. и еден ласерски отпечаток 160x220 см.

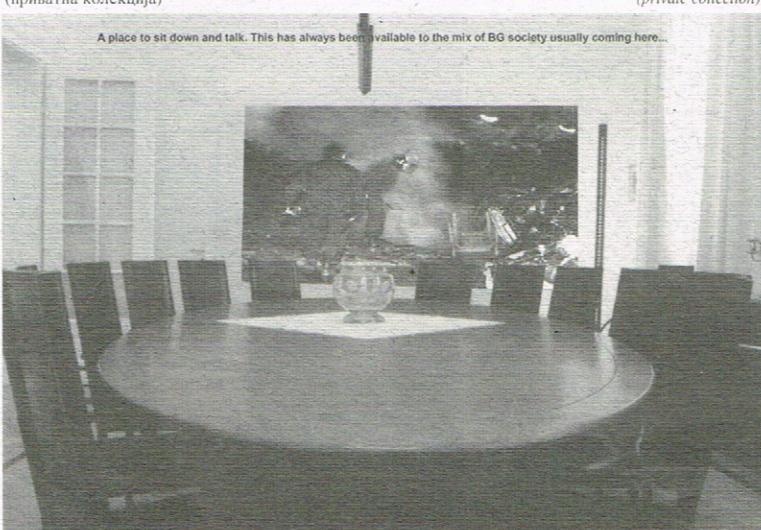

„Постоеше голема надеж...“ (Колекција Гауденц Б. Руф, швајцарски амбасадор)
(Collection Gaudenz B. Ruf, Ambassador of Switzerland)

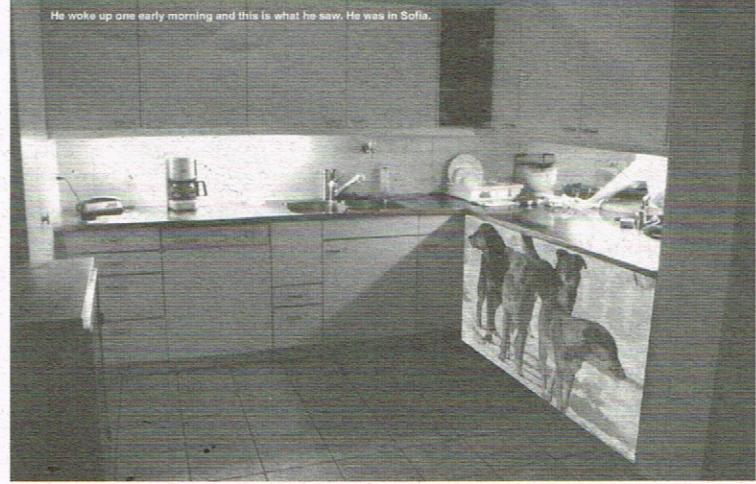
беа поставени на соодветни места во внатрешноста на резиденцијата. Така, со примената на дигиталната технологија, екстериерите и интериерните простори беа изложени и станаа „транспарентни“ еден за друг. Текстовите на сликите се благо маскирани „коментари“ за личноста на „официјалниот, но пријателски расположениот“, поинаквиот „меѓу нас“ - амбасадорот, во овој случај човек кој е навистина многу ангажиран во интелектуалните кругови на градот и кој одигра важна улога во структурирањето и поддршката на културниот живот.

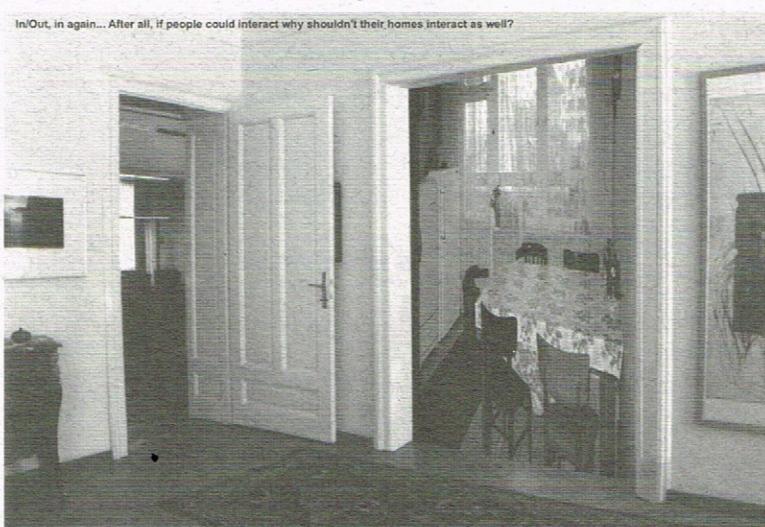
„Се разбира, тој никогаш не беше сигурен дека потполно го сфаќа значењето на сите оние шеги што дуѓето си ги кажуваа додека „ливнува по една“, но факт е дека дружината се забавуваше.“
(приватна колекција)

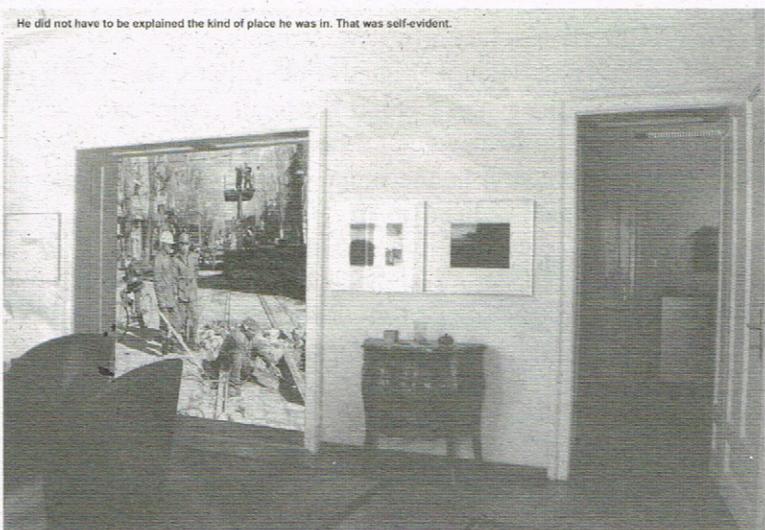
„Место каде што може да се седне и да се разговара. Тоа од секогаш му било достапно на оној дес од бугарското општество што обично доаѓа тука.“

„Едно утро се разбуди рано и еве што виде. Беше во Софија.“

„Внатре/надвор, повторно... Конечно, ако може лубето да се дружат, зошто да не може да се дружат и нивните домови?“

„Не мораше да му се објаснува на какво место дошол. Тоа беше очигледно.“

It was obvious that every now and then the pressure of life under such harsh conditions could get a hold on everybody, even on the strongest of them all. So, he made friends.

„Очигледно беше дека притисокот на животот во така сруви околности знаеше да ги обземе сите, дури и најсилните. Затоа, тој си најде пријатели.“ (Колекција Гауденц Б. Руф, швајцарски амбасадор)
(Collection Gaudenz B. Ruf, Ambassador of Switzerland)

„Роден град“ е дело инспирирано од сознанието дека градот во кој живеам не е веќе оној „мој град“ од пред неколку години... Како резултат на новонастанатата социјална ситуација во државата по 1989 година, градот Софија е раслоен според социјалниот статус, начинот на живот итн. Следствено, различни луѓе го доживуваат на различни начини, а градските ориентири се менуваат - на пример, минатата пролет открија дека една иста локација во центарот на градот (плоштадот пред мавзолејот на Георги Димитров, каде што со години, се до 1990 година, беше изложено телото на првиот социјалистички водач) различни луѓе различно ја именуваат. За мене, како уметник, тоа е „плоштадот/паркинг пред Националната Уметничка Галерија“. За некоја бизнисменка која води приватна компанија истата локација е „плоштадот/паркинг пред Националната Банка на Бугарија“. И двете одредници се однесуваат на иста географска референца. Сепак, пред неколку години ова место за сите беше „плоштадот пред мавзолејот“...

Имајќи ја предвид оваа констатација сакав визуелно да го „повратам“ мојот роден град со колажирање фотографии на интериери/простории од станот во кој живеам врз различни екстериери/простори од центарот на градот во кој моментално живеам. Се надевам дека на тој начин пак ќе го „почувствуваам“ градот како МОЈ.

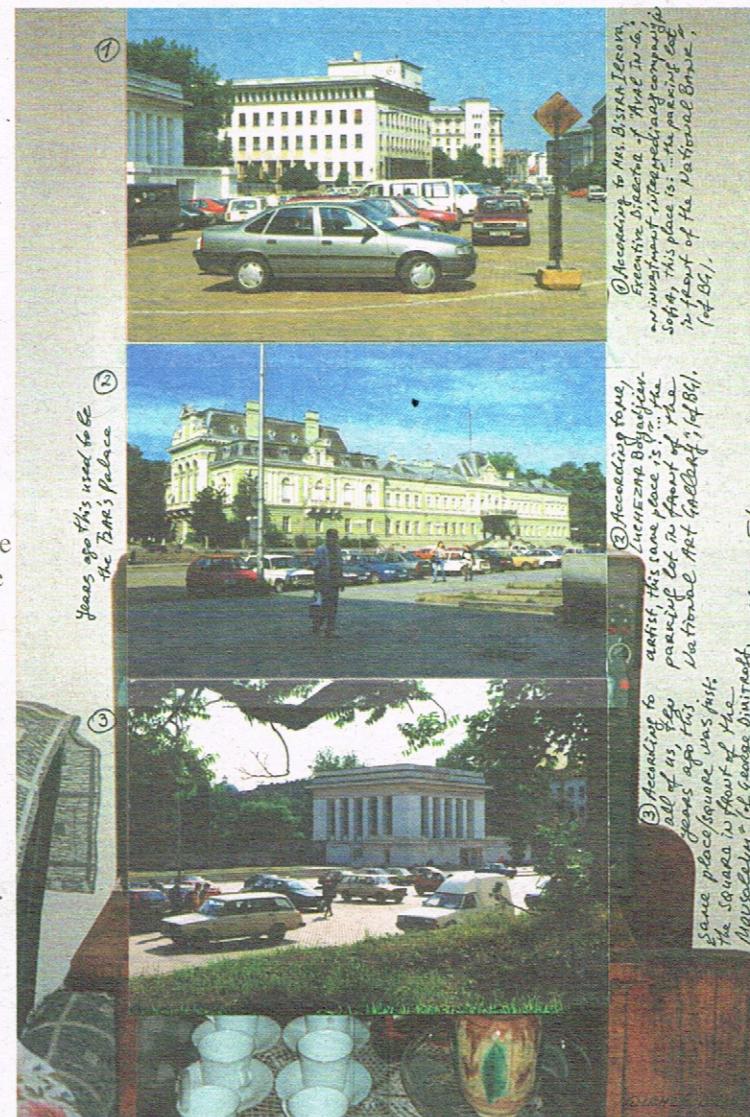
Усогласувањето на интериерите со екстериерите го гледам како еден нов вид „визуелен графити“ за лична употреба, тоа не е разобличување на градот туку обид да го повратам моето сопствено место во него.

Идеално би било да можам да ги видам сликите од интериерите на мојот дом поставени како големи плакати на некои клучни локации во градот, но за такво нешто нема ни време ни средства.

Home/Town is a work, which comes from the realization that the city I live in is no longer as much my city as it used to be years ago... Due to the new social situation in the country after 1989, the city of Sofia is being stratified according to social status, ways of life, etc. Consequently, different people perceived the city in different ways and the urban orientation is changing - for instance, last spring I discovered that one and the same location in the center of the city (the square in front of the George Dimitrov's Mausoleum, where the mummy of the first Socialist leader of the country was displayed for decades until 1990...) has totally different verbal nominations for people of different professions. For me, an artist, now it is the square/parking lot in front of the National Gallery of Art .

For a businesswoman, who runs a private investment company, the same location is the square/parking lot in front of the National Bank of BG . Both these nominations are valid in terms of correct city geography. However, years ago this place was for everybody - the square in front of the Mausoleum

So, based on this observation, I started to reclaim visually my home/town by collage-ing photographs of the various interiors/rooms of the apartment I live in on photographs of various interiors/locations in the center of the city where I currently live in. My hope is that in this way I can feel this city as MY city again.

Matching interiors with exteriors is for me something like a new type of visual graffiti for personal use, which is not defacing the city but is an attempt to reclaim my individual place in it...

Ideally, I would love to see images of the interiors of my home installed as large billboards on some key locations of the city but there is neither time nor resources to start such an undertaking....

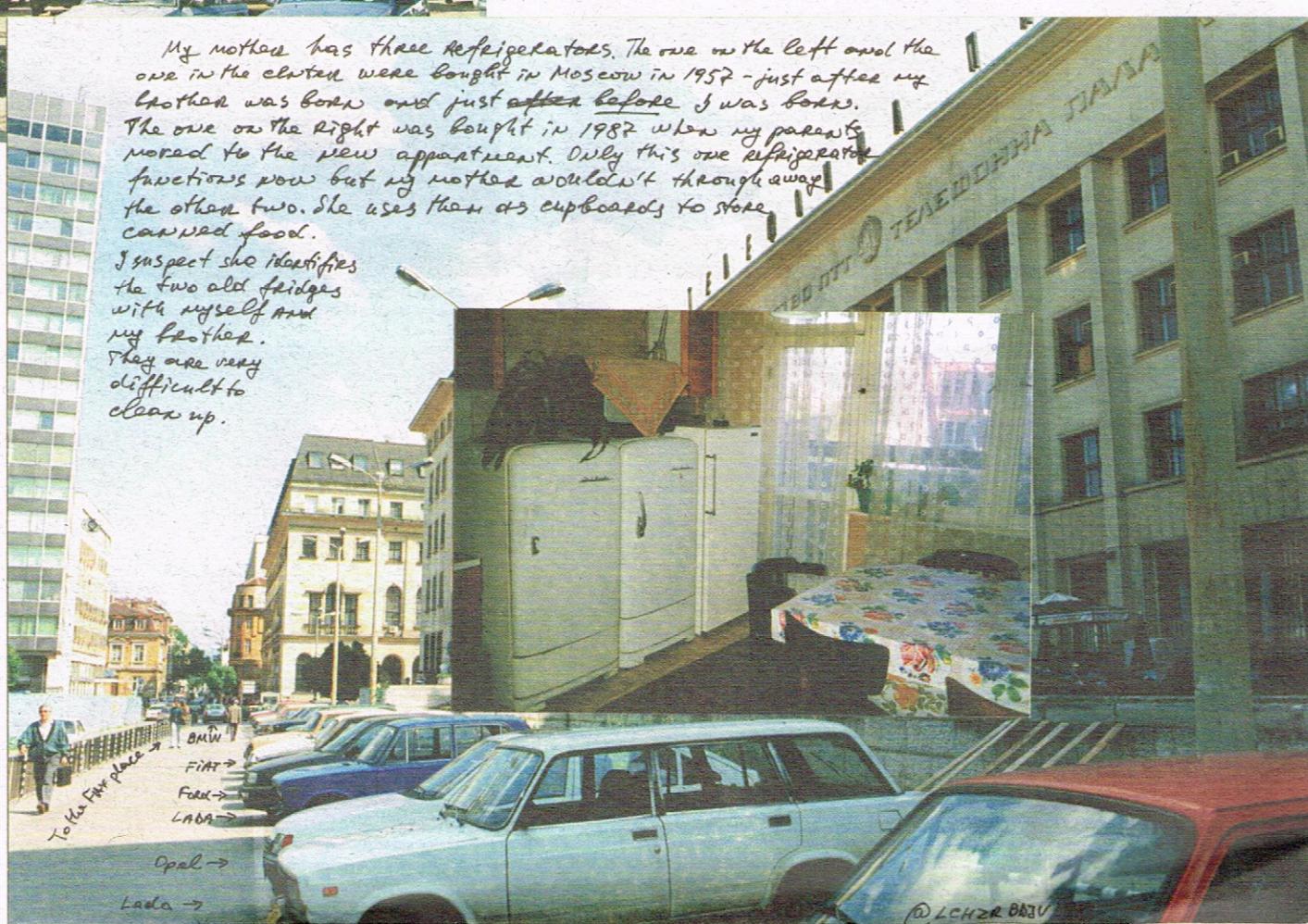
Home / Town

1998/9, 26 photocollages 20/30 cm each and 1 photocollage 30x40 cm, installed on a painted background wall, app. 400x800 cm.

Роден град

1998, 26 photo collages od 20x30 см и еден фото колаж 30x40 см, поставени на обоян щид со димензии околу 400x800 см.

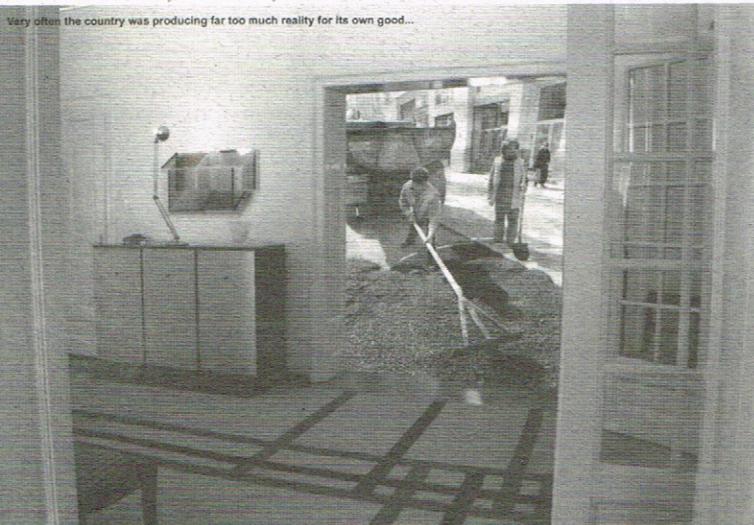

Strangely enough the streets of this city were full of energy and life, especially during the summer. It was so nice to go out there incognito and walk around recognized by no one.

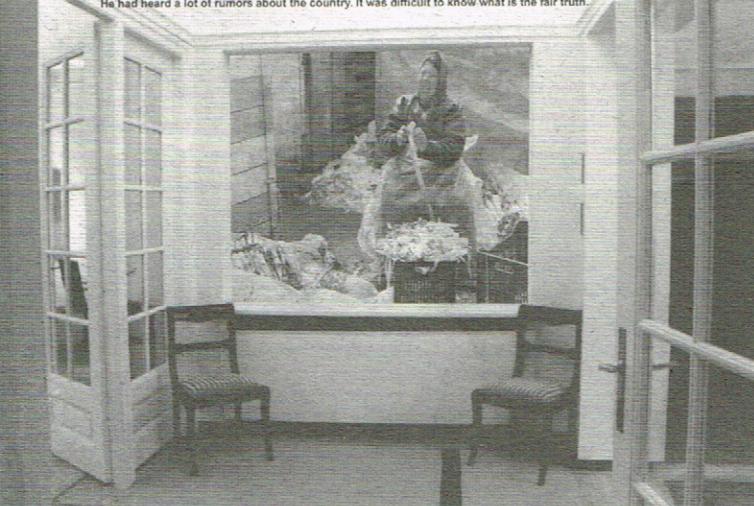
„За чудо, улиците на градот беа полни со енергија и живот, особено преку летото. Беше многу пријатно да се шеташ никогнито, без некој да те препознае.“ (Колекција Гауденц Б. Руф, швајцарски амбасадор)
(Collection Gaudenz B. Ruf, Ambassador of Switzerland)

Very often the country was producing far too much reality for its own good...

„Многу често земјата произведуваше повеќе реалност отколку што можеше да поднесе...“
(Колекција Гауденц Б. Руф, швајцарски амбасадор) (Collection Gaudenz B. Ruf, Ambassador of Switzerland)

He had heard a lot of rumors about the country. It was difficult to know what is the fair truth...

„Имаше слушнато многу муабети за земјата. Тешко беше да се утврди што е правата вистина.“

Occasionally there was just so much to do, take care of, arrange...

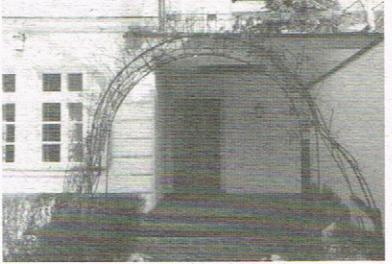

„Повремено имаше многу работа, грижи, организирања...“

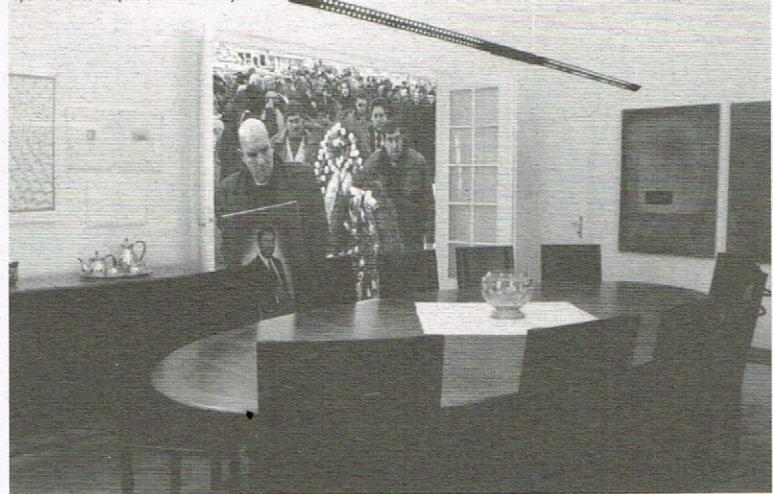
In/Out..., in again, 1999.

A cycle of person/site-specific digital works on paper;
14 laser prints 21/30 cm each, 1 laser print 160/220 cm.

A project for the Swiss Embassy Residence in Sofia. The digital prints incorporate photographs of typical (emblematic) scenes from the street life in the city of Sofia (and in some cases photographs of the interiors of my own apartment) within photographs of the interiors of the Swiss Ambassador's residence in the city which is, technically, a foreign territory. The resulting digital montages (printed out as laser prints on paper) were then installed within the corresponding locations in the interiors of the residency. Thus, exterior and interior spaces were contaminated and made transparent to each other through the use of digital technology. Texts within the images are slightly disguised comments on the individuality of the official but friendly other among us = the Ambassador, in this case a person who is very much part of the intellectual community of the city who has played an important role in the structuring and support of cultural life.

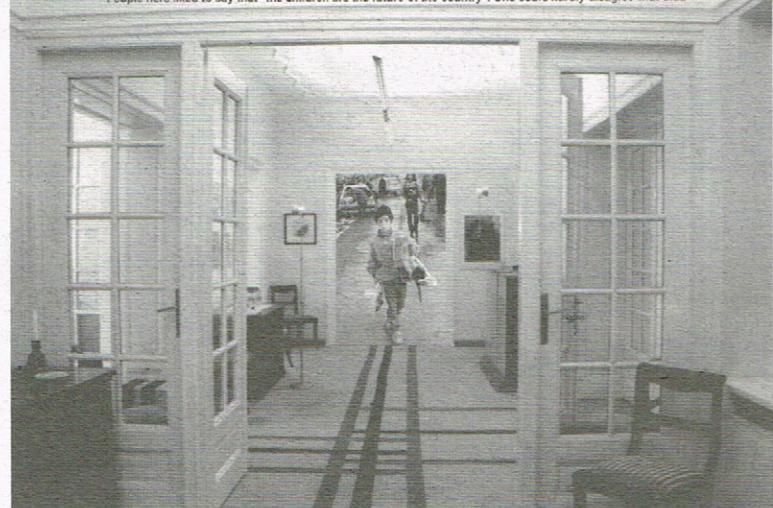

Very often the country was producing far too much reality for its own good... There was no way to predict exactly when and how it might burst open in a massive spree of violent activity.

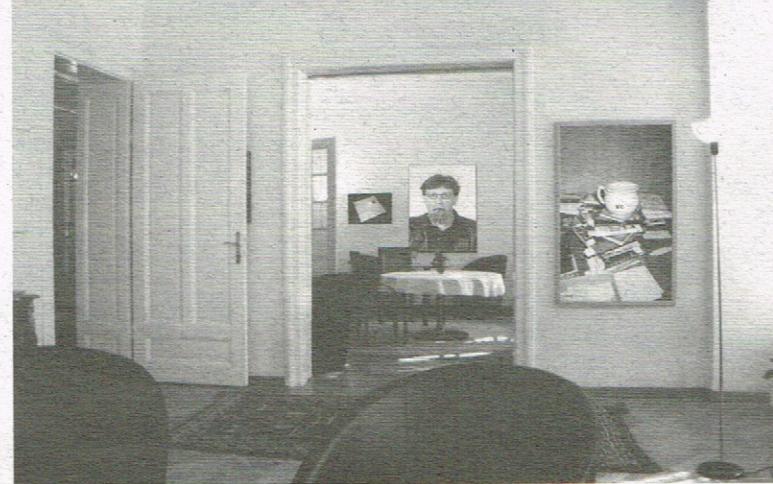
„Многу често земјата произведуваше повеќе реалност отколку што можеше да поднесе.
Немаше начин да се предвиди кога тоа ќе се претвори во изблик на масовно насилиство.“

People here liked to say that "the children are the future of the country". One could hardly disagree with that.

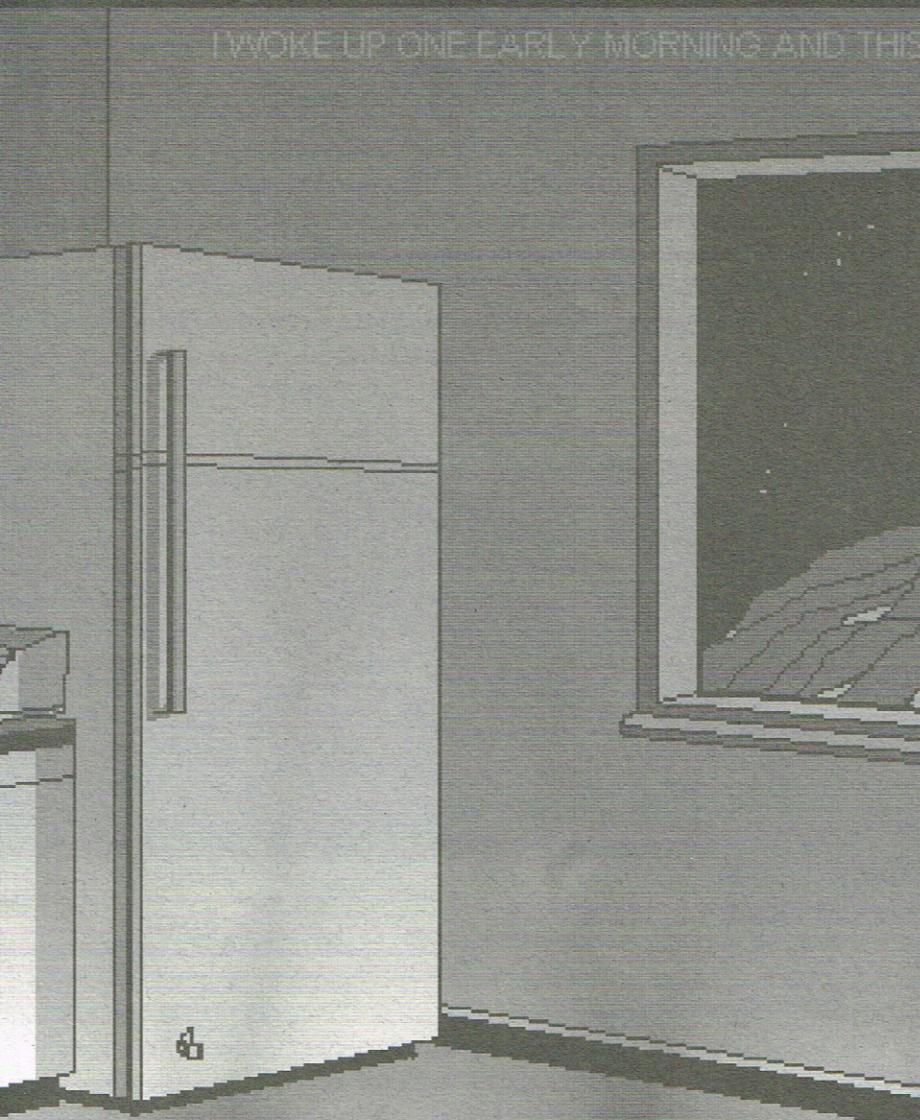
Лутето тука знае да кажат „децата се иднината на земјата“. Тешко е да не се согласиме со тоа.“
(Колекција Гауденц Б. Руф, швајцарски амбасадор) (Collection Gaudenz B. Ruf, Ambassador of Switzerland)

He thought that "the Culture of Complaint", a term coined by a local artist he was working with, is an adequate but not so fair description of the status quo around here after 1989.

Тој сметаше дека „културата на нездоволство“, фраза искована од тукашниот уметник со кого соработуваше, е соодветен, но и неправеден опис на состојбата во овие краишта по 1989.“

VERONICA REVISITING KITCHEN (2), 1999.
Laser print, 220/360 cm.
Installation: „Communication Front“,
Old Turkish Bathhouse, Plovdiv, Bulgaria. June 1999.

VERONICA REVISITING KITCHEN, 1997

1995-7, a project for an interactive website and/or an installation

Background:

This project makes use of some legends from the period of Iconoclasm (730 - 843 AD) in European history as a starting conceptual point. At that time icons (just the image) used to disappear miraculously from their respective wooden panels and reappear just as miraculously elsewhere in the Byzantine world on different panels. The miracles took place because, no doubt, the Iconoclasts were trying to destroy all existing icons and were persecuting them but someone (God, obviously) wanted to preserve them... Hence, the miracles... Let's say an image of Christ disappears from a panel in some oasis on Mount Sinai and reappears miraculously later on on an empty panel in a monastery on Mount Athos. Needless to say, believers were rejoicing.

Project story:

a/ Suppose, one early morning all families in Europe wake up, walk into their kitchens to prepare coffee, and suddenly realize that on the cutting boards (for bread, cake, cheese, etc.) there have appeared in a totally miraculous way images of Jesus Christ's face. These images look vaguely familiar to people. But they look most familiar to people involved with art - artists, critics, curators, art historians, dealers, collectors, etc. What has happened?

b/ In the dark of the night, for no obvious reason whatsoever, and in a virtually miraculous way, all images of the face of Jesus Christ, from all paintings, murals, icons, prints, etc., from all churches, museums, collections, etc., have left their designated locations, have disappeared from their familiar surroundings and have reappeared, imprinting themselves, on the surfaces of all cutting boards, in all households in Europe.

The media immediately nickname this strange phenomenon - Veronica Revisiting.

Logistics:

1. Take color photographs (6x6 cm or 6x9 cm negatives) of kitchen interiors all over the collaborating European households with the help of collaborating artists from the respective countries /cities/.

2. Acquire hundreds of quality color reproductions of works of art (paintings, murals, icons, prints, etc.) which feature in one way or another the image of Jesus' face.

3. Feed all of the above-described visual information in the hard disk of a high capability computer through the use of a scanner.

4. By the use of computer montage techniques, manipulate (foreshortening for instance) the images of Jesus' face in order to insert them in a visually convincing way on the surfaces of the cutting boards from the photographs of the European kitchens.

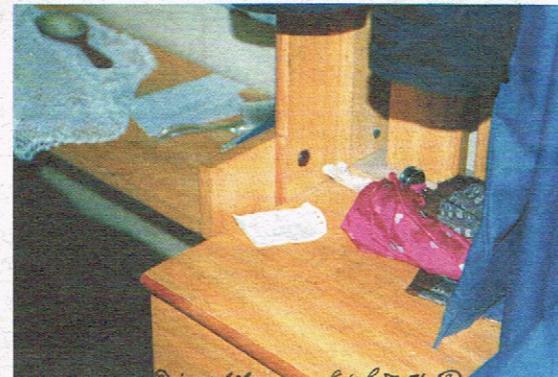
5. a/ Once the above described goal is achieved and the visual components are prepared for the virtual miracle of computer montage, the realization of the final stage of the procedure is given to the audience - viewers, other artists, etc. through the use of interactive communication with the computer screen (on location), or through the use of Internet capabilities in other locations.

b/ After each image, thus created on the screen of the computer, starts to look natural enough it is saved and stored.

6. The resulting cycle of computer manipulated images could be distributed in one or all of the following manners:
a/ large-scale color photographs - photo prints (use printers).
b/ images to be recalled from the memory of the computers on their screens regardless of time or location (use Internet).

7. THE WEBSITE: On the basis of the above described process an interactive website is designed - visitors to this website can send (via e-mail) scanned photographs of their own kitchen interiors (graphic files in JPEG or GIFF format). Through the performance of a specially designed software, the website automatically implants an image of the face of Jesus on a cutting board in the digital kitchen photograph selecting at random these images from the pre-prepared database of J. Ch. faces. The website then automatically sends back to the visitor the manipulated original photo. The visitor uses the result as he/she wishes.

End: The electronic virtual reality of the computer (Internet) is literally equated to the virtual reality of the miracle from the legend.

(40) и компактни... (41) без растурени исечоци (42) или купчиња весници (43) насекаде... (44) Или фотографии, слайдови, дискети, подредени хронолошки (49) туку според (50) содржината, медиумот, итн. (51) Или каталоги, списанија (52) и сите тие работи (53) (58) барем моите работи, (59) оние што се тука, (60) се собрани (61) во кутии кои..., (62) всушност, тие се (63) низ целата куќа... (6) некогаш имам (69) студио (70) само за мене со (71) многу простор и (72) шкафови итн. (73) сепак ќе (74) чувам се (75)-во кутии... намери (82) и ме понесуваат (83) дневните (84) обврски, (85) телефонските повици, (86) нарачките, (87) глупавите дружења и (88) (92) да не зборувам многу - (93) на тој начин (94) идеите што ги имам (95) ќе бидат обзнаени (96) дури откако (97) ќе бидат реали да (101) се ослободам од нив, но тие (102) постојано ми се враќаат. (103) Малите нешта играат (104) многу голема улога во мојот нешта. (109) Но, ги забележувам дури откако ќе се вратам дома од пат.

(1) I am always planning (2) to put some order (3) in my life. (4) things. (8) Order in my (9) relations to people - (10) my son, (11) dependents (15) that call at odd hours (16) for no obvious re health..., (21) like not smoking (22) for more than a week, (23)

(27) let alone getting back in (28) some of my missing (29) mouth instrumentarium ... (30) Order in my work/career - (31) like, sit down and (32) and texts (37) on my work in (38) neat folders which are (39) orderly, easy to handle (40) and compact..., (41) no loose clippings (42) or piles of p (47) and solid folders (48) that don't go chronologically (49) but in terms of (50) content, medium, etc. (51) Or catalogues, magazines (52) and all God, (58) at least my works, (59) the ones that are here, (60) are stacked (61) in boxes which..., (62) well, they are (63) everywhere at home... (64) (69) a studio of (70) my own with (71) lots of space and (72) cabinets, etc., (73) I will still (74) keep everything (75) In boxes... (76) Order - (77) i (83) away by the daily (84) workload, (85) telephone calls, (86) errands, (87) stupid alliances and (88) futureless negotiations. (89) I wish at least (95) will be shared (96) only after they (97) are realized... (98) Small things always get (99) in my way. (100) I always mean to get (101) rid of the (105) Sometimes I think (106) that my life (107) consists only of (108) small things. (109) But I only notice them when I come back home from a

Издавач: Центар за современи уметности - Скопје (CAC)
за издавачот: Мелентиј Пандиловски
текст: Лучезар Бојаджиев
превод на македонски: Марија Хадзи Митрова Иванова
фотографии: Лучезар Бојаджиев, Калин Серапионов
ликовно и техничко обликување: Надежда Љахова
печатница: евентус, Софија
тираж: 400

Publisher: The Contemporary Art Center - Skopje
editor in chief: Melentie Pandilovski
text: Lucezar Boyadjiev
translations into Macedonian: Marija Hadzi Mitrova Ivanova
photographs: Lucezar Boyadjiev, Kalin Serapionov
pre-print: Nadezhda Lyahova
print: eventus, Sofia
copies: 400

CAC
the contemporary art center

ISBN 9989-745-42-0

1999 by CAC - Skopje. All materials 1999 by the artist.